

[Schmidt.]

nye Fakta til, men jeg tænkte, at det muligvis kunde influere paa Sagen, naar det viste sig, at denne Sag laa i Hænderne paa en Mand, som har vist sig ubehersket flere Steder, hvor han netop burde være behersket. Det er ogsaa et psykologisk Spørgsmaal, om Statsautoriteterne kan være tjent med dette — men det er muligt, at det ikke kan lade sig gøre at tage Sagen op. Jeg beklager det saa for den Mands Skyld, der er blevet dømt.

Justitsministeren (Rytter): Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg er endnu mere i Vilderede, efter at han sidste Gang har haft Ordet. Jeg havde troet, at det ærede Medlem vilde komme herop og sige, hvad det var, han havde tænkt paa, men han gentager kun, at han ikke vil sige det, men kun udslynge det som noget, jeg kan undersøge. Hvis det ærede Medlem tror, at jeg vil tage ned til Sønderjylland for at høre, hvad man Mand og Mand imellem siger om denne Sag . . . (*Fraenkel:* Saa kunde De faa meget Sludder at høre!) . . . Det sagde det ærede Medlem og ikke jeg. Det ærede Medlem Hr. Schmidt var endvidere inde paa Spørgsmaalet om, om der i saadanne Tilfælde skulde anlægges Injuriesag. Ja, der kan paalægges en Politimester af de overordnede at anlægge en Injuriesag, men det ærede Medlem Hr. Schmidt, som her er kommet med Antydninger, har aldrig overfor Justitsministeriet hverken skriftlig eller mundtlig gjort opmærksom paa, at han kunde ønske, det skete, i saa Fald skulde jeg nok tage Standpunkt til Sagen.

Det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaalet om at faa Højesteretsdommen omstødt. Det kunde maaske lade sig gøre, hvis man kunde oplyse noget om Politimesteren. Men jeg forstaaer ikke denne Sammenblanding. Politimesteren har ikke haft noget med denne Doms Afsigelse at gøre. Den er afsagt af den underordnede Ret og appelleret til Højesteret som sædvanlig, og jeg gjorde før det ærede Medlem opmærksom paa — men det er jo ikke altid saa let at lære saa meget i en Fart —, at det var Statsadvokaten og Rigsadvokaten, der optraadte som Anklagere i denne Sag, og ikke Politimesteren.

Hvad angaar den Sag, som det ærede Medlem berørte, angaaende Drengeforbundet i Tønder, skal jeg ikke komme ind paa Politimesterens Optraeden, da jeg ikke er tilstrækkelig inde i Sagen nu. Jeg vil kun sige om selve Sagen, at vi vil ikke finde os i heroppe, at det tyske Drengeforbund op-

træder paa en anden Maade end det danske Drengeforbund; der skal være lige Ret for de to, og naar det er forbudt de danske Foreninger dernede at gaa igennem Gaderne med Musik, skal det ikke tillades de tyske, blot fordi man tager det som Udgangspunkt: os kan man ikke ramme. Der maa gælde den samme Regel for begge, det maa det ærede Medlem finde sig i.

Endnu en Gang beder jeg det ærede Medlem om her fra denne Talerstol at gøre Rede for, hvad det er for Sigtelser, han er fremkommet med, ellers vil jeg stemple det som uvederhæftig Tale.

Hauge: Jeg skal tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger til den Erklæring over Tillægsbevillingsloven, der i Dag er afgivet af Folketingets Finansudvalg. Efter denne Erklærings Afgivelse maa man jo sige, at det højtærede Folketing er kommet i en noget ejendommeligt Situation, og det kan Folketinget takke den højtærede Handelsminister for. Det er ret ejendommeligt, at den højtærede Handelsminister har kunnet optræde saa ubehændigt, som han optraadte i Lørdags. Ved at læse den Indstilling, som er afgivet af Finansudvalgets Flertal, kan man tydeligt skønne, at dersom Ministeren i Lørdags havde forstaaet, hvad det hele drejede sig om, og hvilke Sindslidelser han vilde udsætte sig selv for ved ikke at imødekomme de Udtalelser, der fremsattes fra konservativ Side, hvis han havde forstaaet, hvad der laa til Grund for de Spørgsmaal, den konservative Ordfører og det ærede konservative Medlem Hr. C. J. F. Sven fremsatte, saa vilde han have svaret paa en anden Maade, og han vilde have undgaet den Ydmygelse, han maatte gennemleve i Gaar, Palmesøndag, da han maatte gaa til Canossa og paa sine Knæ bede om Forladelse og ophæve det Industriudvalg, som hele Diskussionen drejede sig om i Lørdags.

Havde den højtærede Minister udtalt sig nogenlunde rimeligt i Lørdags overfor det konservative Folkeparti, havde han faaet Bevillingen. Nu fik han ikke Bevillingen, nu blev den stemt ud ved den passive Holdning, som det konservative Folkeparti iagttog, idet det konservative Folkepartis Medlemmer sad ganske roligt paa deres Pladser og lod Socialdemokrater og det radikale Venstre stemme Bevillingen paa de 41 000 Kr. ned, uagtet Forholdet var dette, at Finansudvalgets Flertal havde indstillet til Folketinget, at Bevillingen skulde gives.

Ministeren maatte vide, at han ikke